

KÖLTEMÉNYEK.

Imám Feléd rebeg ...

(Hymnus.)

I.

Én édes Istenem, én őrző pásztorom,
Neved dicséretét ajkamon hordozom.
Magasztallak Uram a nap fölkeltevel,
Magasztallak szivem hálás érzetével.
Te neked szentelem első gondolatom:
Hallgasd meg jó Atyám esdeklő sohajom!

Te öröztél engem nyugvó nyoszolyámban,
Mig békén pihentem az éj fátyolában.
Szárnyával fedeztél gondviselésednek,
Hogy veszély ne ártson alvó gyermekednek.
Angyaliddal jártál tábort körültem,
Mig az álom karján magam kipihentem.

Neked köszönhetem a reggel derűjét,
Testem ujulását, lelkemnek örömét.
Légy, jó Atyám, kérlek, e napnak folytában
Gyámolom, segitóm, én igaz munkámban.
Dicsőítsd meg Uram hatalmas erődet —
Erőtlenységemben, bizalommal kérlek.

II.

Ha hajnal szárnyon lángözömmel
Napod mosolygva fölragyog,
S a kis pacsirta dalt zenegve,
Fenn hirdeti: megviradott!..
Vagy éj borul sötét palásttal
Az ellankadt világ felett,

S az éj magánya, néma csöndje —
 Szívet, lelket megilletett:
 Imám feléd rebeg
 Végetlen jóság, Szeretet!..

Te vagy, Te vagy, ki könnyyited,
 S a munka terhét elveszed;
 Ki édessé teszed a nyugodalmat,
 Midőn ellankadt pilláim lezárad...
 S hogy óva legyen gyermeked:
 Ott örködsz álmaim felett.
 Éj és napon — lépésimen:
 Kegyelmedet felismerem.
 Imám feléd rebeg
 Végetlen Jóság, Szeretet!..

Ha fönnragyog en életem egének
 Mosolygó napja — az öröm,
 S üdvtelt kebellem nem vágyok tullépni
 A kised család körön;
 Vagy a vihar kel ostromló csatára,
 S sötét felhője elborit,
 És szívem vérzik méltatlan keservtől,
 S némán elrejttem nyilait...
 Imám feléd rebeg
 Végetlen Jóság, Szeretet!... .

Te vagy, kinek köszönhetem:
 Családom, életem, örömem!... .
 Ki boldogságom új kegygyel tetézed
 — S hogy mentve legyen ez a kised fészek —
 Te a vihart elfordítod,
 Elüzöd a villámokat... .
 Éj és napon, lépésimen:
 Kegyelmedet felismerem... .
 Imám feléd rebeg
 Végetlen Jóság, Szeretet!... .

Rédlger Géza.

Tudás . . .

Tudás könyvéből olvasom :
Nincs trón az égben, nincsen Ur.
Mindent a „v a n“-ból okosan
Sok, bölcs esély alakba gyúr.

Hozsánna! apró kis betűk,	Nem kérdem én, ki hát az ur?
Parányi, büszke lázadók!	Csak azt mondjátok meg nekem:
A bölcs eset, hogy így hozá	Hól itt e könyvnek kezdete?
Ám rajta hát: tanítsatok.	Ama legelső lap: „legyen“.

A tudás hallgat, nem felel
S elmélyedés csöndjében itt
Nagy, Isten-sejtés engemet
Eláraszt hittal s boldogit.

Jékey Aladár.

Hymnus

a hódmézövársárhelyi unitárius imaház megnyitására.

Nagy Isten, kit dicsőítnek,	Hogy mi is egybe gyűlhessünk
Az egeknek egei,	Imádni Felségedet,
Kinek nagyságát hirdetik	Szent nevedben avatjuk fel
A csillagok ezrei,	Szerény imatermünket;
A föld minden népsége	Oh ki hivedhez vagy
Műveid ékessége,	Kegyelemmel gazdag s nagy,
Téged imádunk örökre	Szenteld meg ezt szentségeddel,
Oh szeretetnek Istene.	Töltsd be igaz szeretettel.

Emberi kéz nem építhet	Add, hogy lehessen e hajlák
Neked méltó hajlékot,	Tiszta élet forrása,
Falak közé nem fogható	Világosságnak kútfeje,
Mérhetetlen jóságod:	Utmutató a jóra.
De ha keresnek hiven	Oh, ki nagy vagy fent és lent,
Jelen vagy ott oh Isten,	Egyetlen, örök és szent:
Hol hived egybegyűlnek	Hallgasd meg hő könyörgésünk,
S szeretetben egyesülnek.	Buzgó szívvel esedezőnk.

Nagy Tamás.